

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Idunna. En Nytaarsgave for 1811

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 43. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1810_148A-txt-shoot-idm2102.pdf (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det var engang, at Høfund gjorde et kosteligt Gilde og bød til sig alle Stormænd i Riget, uden Gissur og hans Fostre. Det fortrød Heidrek storlig paa, og lovede at spille Gammen i Sal, og om Aftenstid, der Mænd sad over Drikkebord, kom han gan44gende ind til Manges Harm. Høfund Konge gik tidlig at sove, men Gæsterne sadde efter, da fløttede Heidrek sig ned fra Høisædet midt paa Bænken, og som ham ei skortede Kløgt, vidste han saa at tale Mænd imellem, at der blev Trætte og Bulder, og enddog Angantyr stillede Mange tilfreds, æggede dog Heidrek saa en Gæst, at han slog sin Nabo ihjel. Da lo han første Gang og mælte, at ei var Gildet priseligt, naar rød Væde ei randt paa Dug, thi, siger han, ligeligt er det, at de som drikke saamegen god Vædske give Husbonden nogen igen. Ei tyktes dog Høfund saa, thi han dømte Heidrek at være fredløs af Riget; ei nyttede det, hvad Hervor taledede imod. Heidrek maatte da gange af Land og hans Moder fulgte ham paa Vei, men der de skiltes, gav hun ham Tirfing og bød ham vel at fare. Angantyr var og gangen med og fulgte ham længere, men som de nu ginge og taledes ved, da kom og Talen paa den Adskillighed som var mellem Høfund og Hervor, og det mælde Heidrek: fredløs gjorde min Fader mig, men vist skal jeg gøre Noget derimod, som ham værst skal synes og han sent skal 45glemme. Med det Samme uddrog han Tirfing af Balgen, men der det lyste som Gnister af Eggen, da gjordes Alting vildt for hans Øine, og paa ham kom Bærsærkegang. Som de Brødre nu der vare ene To, men Tirfing maatte vorde Mand til Bane, hvergang det uddroges, da fik Angantyr Banehug, og det var hin første Nidingsid som virkedes med Sværdet. Heidrek lod ilde over Værket, og gik til Ubygder og var længe i Skov, og skød sig Dyr og Fugle til Mad, men der han besindede sig, at ei var det godt Frasagn, at Intet skulde vorde til Tidende om ham, uden det, som han mindst vilde høre, da kom han ihu, af hvilken berømmelig Æt han var oprundet og hvor store Idrætter hans gamle Frænder havde virket, og nu foer han frem, til han fandt Vikinger og gjordes brat deres Høvding.